

гр.Перник, 28 май, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на осми май две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан ***

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря М. и в присъствието на прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия *** к.н.а.х. дело № 137/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1, пр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба предявена от Директора на РЗОК - гр. Перник, поддържана в с.з. от процесуалния му представител юрисконсулт ***, против решение № 40 от 15.ІІ.2013 г. на районен съд - Перник, постановено по н. а. х. д № 902 по описа за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 53 от 15 май 2012 г., издадено от Директора Районна здравно осигурителна каса – Перник, с което на МЦ "****" ЕООД, на основание чл. 105а, ал. 1 от ЗЗО са наложени 19 административни наказания "имуществена санкция" в размер на по 50 лева за всяко нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО.

В жалбата се правят оплаквания за неправилно приложение на закона при постановяване на съдебния акт. Поддържа се, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати приетите от съда съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 40, ал. 2; чл. 42, т. 3 и 4; чл. 43, ал. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Според касатора, в хода на административно наказателното производство не са допуснати такива нарушения. Претендира се отмяна на съдебния акт и потвърждаване на наказателното постановление, при разглеждане на делото по същество от състава на касационния съд.

Ответникът по касационната жалба не е изразил становище по жалбата.

Участвалият по делото прокурор, представител на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение за неоснователност на жалбата, като предлага на съда да остави в сила решението на районния съд като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, в настоящия касационен състав, като провери законосъобразността на въззивното решение, във връзка с наведените от касатора оплаквания, и с оглед обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал.2 от АПК намери следното :

Касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок от лице имащо правен интерес - страна в административно наказателното производство, за която решението е неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд е бил сезиран със жалба, срещу наказателно постановление /НП/ № 53 от 15 май 2012 г., издадено от Директора Районна здравно

осигурителна каса – Перник, с което са наложени 19 административни наказания "имуществена санкция" в размер на по 50 лева за нарушение на чл. 55 ал. 2 т. 2 и т. 3 от ЗЗО и чл. 135, ал. 1 от НРД 2012.

Наказателното постановление е издадено на основание АУАН № 53/2.IV.2012 г., съставен от актосъставител – "финансов инспектор"; свидетели по акта – 2-ма "финансови инспектори". Според констатациите на акта – от страна на ответника по касационната жалба са извършени административни нарушения – непосочване на лечебното заведение по графици на лекари – специалисти, предоставящи ИМП. В сградата, където се осъществява дейността на "****" ЕООД имало две здравни заведения

Със заповед на Директора на РЗОК - Перник е извършена пълна финансова проверка за изпълнение на договор 140413/12 за оказване СИМП.

С обжалваното пред настоящата инстанция решение, районен съд е отменил оспореното пред него наказателно постановление. Въззивният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, че санкционираното лице не е осъществило съставът на визираното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 55, ал.2, т.2 и 3 от ЗЗО, респ. чл. 135, ал. 1 от НРД 2012. Същевременно обаче, съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като в АУАН и НП не е посочена датата на извършване на твърдяното нарушение, която не би могла да се изведе от съдържанието на тези актове, нито би могла да бъде санирана с други последващи действия от наказващия орган или от съда. Решаващият съдебен състав е приел, без да изследва детайлно фактите по административно наказателната преписка, че АУАН е съставен в присъствието на неовластено лице. Този извод на съда е неправилен, тъй като пред настоящата инстанция са представени пълномощно на лицата, на което е връчен акта и трудовия му договор, от което тези аргументи на съда за съществено процесуално нарушение са недоказани и неправилни. Вярно е, че АНО е бездействал, но в крайна сметка такива документи има и касационен състав ги приема за относими към недоказани съждения на РС за допуснато процесуално нарушение.

Изводите на първоинстанционният съд са обосновани и законосъобразни, извън тези за липсата на представителна власт и се споделят изцяло от настоящият състав на съда. Изложени са точни и последователни мотиви, касаещи допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, съставляващи основание за незаконосъобразност и отмяна на наказателното постановление, като са направени законосъобразни изводи относно приложението на закона, които настоящият състав напълно споделя.

В конкретния случай, както АУАН, така и НП не отговарят на установените от закона реквизити, като в нито един от актовете на административно наказателното производство не е посочена по недвусмислен начин датата на извършване на нарушението. Касае е се за нарушение на императивните разпоредби на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като въпросният реквизит не е посочен по безпротиворечив и категоричен начин, в АУАН и НП. Датата на извършване на нарушението е основен признак от състава на твърдяното нарушение, и е безусловно необходими и задължителен реквизит, както на АУАН, така и на НП, който е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като неговата липса пречатства съдебната проверка за спазване на сроковете по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. В тази връзка следва да се отчете факта, че въпросните графици на

лекари специалисти са съставени и са били в наличност при проверяването медицинско заведение. От това следва, че не може да се установи началния момент на бездействие от страна на отговорното лице. Като аргумент за по силно основние, следва да се отчете и това, че от “****” ЕООД е представен списък на лекари работещи в здравното заведение за 2012 г., който е оповестен на АНО – този списък с декларация от управителя на МЦ е представен като писмено доказателство пред настоящата съдебна инстанция.

В тази връзка, следва да се има предвид и следното: за да предизвика целените с издаването му правни последици, НП, като писмено обективизирано волеизявление следва да съдържа определен в закона минимален обем информация, но с законово регламентирана правна конкретика. Това, че са посочени цифрови означения на нормативни актове не е описание на твърдяното от АНО нарушение. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да съдържа НП са посочени в чл. 57 от ЗАНН. Тези от тях, посочени в чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН, а именно - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, съставляват мотивите - фактическите и правни основания, от които следва постановения от административно наказващия орган резултат.

Неспазването на така установените нормативни изисквания, има за последица постановен в съществено нарушение на закона акт. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правно защитените интереси на гражданите и организациите - страни в административно наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, въз основа на които административно наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретно административно наказание. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата срещу такива актове. От друга страна пък, наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според Закона за административните нарушения и наказания е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта.

Ясно е при това положение, че цитираните части от наказателното постановление, не дават задоволително обяснение на въпроса коя е точната дата на извършване на нарушението. Разпоредбата на закона е ясна, категорична и точна. Каза се, според чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН наказателното постановление, трябва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, като същото важи и по отношение на АУАН. Това посочване трябва да е конкретно и не буди съмнение. Тези реквизити, не могат да бъдат извлечани по пътя на формалната или правна логика, още по - малко, да бъдат извлечани по тълкувателен път от съдържанието на други документи по преписката, в предлагания от касатора аспект. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните, и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото

към отговорност лице. В този смисъл са без значение индициите, че лицето, на което е наложено административното наказание, вероятно е разбрало кои са фактите и обстоятелствата, въз основа на които е ангажирана административно наказателната му отговорност, респ. коя е датата на вмененото му нарушение. Правоприлагането по принцип и в частност административно наказателното такова, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. Като абсолютна неяснота на НП следва да се спомене, че според АНО е извършено административно нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 2 – “2. отделните видове медицинска помощ по чл. 45;” и т. 3. “3. условията и реда за оказване на помощта по т. 2;”. От тези разпоредби на никого не може да стане ясно какво точно е нарушението – по едната, по друга или по двете разпоредби, а като завършек на тази неяснота е, че в чл. 45 има 17 позиции с различна правна регламентация. По отношение приложимостта и относимостта на чл. 135, ал. 1 от НРД има мотивиран извод от въззивния съд. Следва да се отчете и това, че не е ясно дали изобщо това, недоказано – формално нарушение се санкционира от финансовите контролори. Правомощията на последните са регламентирани в чл. 73, ал. 2 от ЗЗО и отнесени към вменените нарушения, така както са посочени от АНО, не съответстват на предмета на финансовата проверка.

Предвид изложеното, настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на касатора за незаконосъобразност на постановения от РС съдебен акт. Следва да се посочи, също така, че датата на извършване на проверката - в случая 27.III.2012 г. е датата, на която е установено нарушението от контролните органи, но в случая тя не може да се приеме за дата на извършване на нарушението, и в този смисъл районен съд е направил дължимата констатация.

Нито във въззивното, нито в настоящото съдебно производство са ангажирани доказателства, които да обосновават правни изводи, различни от възприетите вече от районния съд.

Предвид изложеното съдът прие, касационната жалба за неоснователна, като не са налице сочените касационни основания, а атакуваното решение на районния съд е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон, поради което, и като такова ще следва да бъде оставено в сила от настоящата инстанция.

Воден от горното, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 40 от 15.II.2013 г. на районен съд - Перник, постановено по н. а. х. д № 902/2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.